

które, jeśli chodzi o paszporty dla kotów i fretek zawierają odesłanie do przewidzianych we wspomnianej decyzji Komisji z dnia 26 listopada 2003 r. wzoru i dodatkowych wymogów, lecz stanowią ponadto, że każdy paszport musi posiadać jednolity trzynastocyfrowy numer składający się z kodu ISO dla Belgii „BE” oraz dwucyfrowego numeru identyfikacyjnego wystawiającego i dziewięciocyfrowego numeru seryjnego?

- 2) Czy przepisy krajowe, które, jeśli chodzi o paszporty dla kotów i fretek zawierają odesłanie do przewidzianych we wspomnianej decyzji Komisji z dnia 26 listopada 2003 r. wzoru i dodatkowych wymogów, lecz stanowią ponadto, że każdy paszport musi posiadać jednolity trzynastocyfrowy numer składający się z kodu ISO dla Belgii „BE” oraz dwucyfrowego numeru identyfikacyjnego wystawiającego i dziewięciocyfrowego numeru seryjnego są przepisami technicznymi w rozumieniu art. 1 dyrektywy 98/34/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych, o których należy zgodnie z art. 8 tej dyrektywy poinformować Komisję przed ich przyjęciem?

⁽¹⁾ Dz.U. L 146, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 312, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 204, s. 37.

Wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Conseil d'État (Francja) w dniu 3 lutego 2010 r. w sprawach — Monsanto SAS, Monsanto Agriculture France SAS, Monsanto International SARL, Monsanto Technology LLC przeciwko Ministre de l'Agriculture et de la Pêche — Monsanto SAS, Monsanto Agriculture France SAS, Monsanto International SARL, Monsanto Europe SA przeciwko Ministre de l'Agriculture et de la Pêche — Association générale des producteurs de maïs (AGPM) przeciwko Ministre de l'Agriculture et de la Pêche — SCEA de Malaprade, SCEA Coutin, Jérôme Huard, Dominique Richer, EARL de Candelon, Bernard Mir, EARL des Menirs, Marie-Jeanne Darricau, GAEC de Commenian przeciwko Ministre de l'Agriculture et de la Pêche — Pioneer Génétique, Pioneer Semences przeciwko Ministre de l'Agriculture et de la Pêche — Syndicat des établissements de semences agréés pour les semences de maïs (SEPROMA) przeciwko Ministre de l'Agriculture et de la Pêche — Caussade Semences SA przeciwko Ministre de l'Agriculture et de la Pêche — Société Limagrain Verneuil Holding przeciwko Ministre de l'Agriculture et de la Pêche — Société Maïsador Semences przeciwko Ministre de l'Agriculture et de la Pêche — Ragt Semences SA przeciwko Ministre de l'Agriculture et de la Pêche — Euralis Semences SAS, Euralis Coop przeciwko Ministre de l'Agriculture et de la Pêche

(Sprawa C-58/10)

(Sprawa C-59/10)

(Sprawa C-60/10)

(Sprawa C-61/10)

(Sprawa C-62/10)

(Sprawa C-63/10)

(Sprawa C-64/10)

(Sprawa C-65/10)

(Sprawa C-66/10)

(Sprawa C-67/10)

(Sprawa C-68/10)

(2010/C 100/39)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strony skarżące: Monsanto SAS, Monsanto Agriculture France SAS, Monsanto International SARL, Monsanto Technology LLC (C-58/10), Monsanto SAS, Monsanto Agriculture France SAS, Monsanto International SARL, Monsanto Europe SA (C-59/10), Association générale des producteurs de maïs (AGPM) (C-60/10), SCEA de Malaprade, SCEA Coutin, Jérôme Huard, Dominique Richer, EARL de Candelon, Bernard Mir, EARL des Menirs, Marie-Jeanne Darricau, GAEC de Commenian (C-61/10), Pioneer Génétique, Pioneer Semences (C-62/10), Syndicat des établissements de semences agréés pour les semences de maïs (SEPROMA) (C-63/10), Caussade Semences SA (C-64/10), Société Limagrain Verneuil Holding (C-65/10), Société Maïsador Semences (C-66/10), Ragt Semences SA (C-67/10), Euralis Semences SAS, Euralis Coop (C-68/10)

Strona pozwana: Ministre de l'Agriculture et de la Pêche

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy — w przypadku, gdy organizm zmodyfikowany genetycznie stanowiący paszę został wprowadzony do obrotu przed publikacją rozporządzenia (WE) nr 1829/2003⁽¹⁾ i zezwolenie to jest utrzymane w mocy na podstawie przepisów art. 20 tegoż rozporządzenia — przed podjęciem decyzji w sprawie wniosku o wydanie nowego zezwolenia, który winien zostać złożony na podstawie tego rozporządzenia, dany produkt powinien zostać uznany za jeden z produktów wymienionych w przepisach art. 12 dyrektywy 2001/18/WE⁽²⁾ przytoczonych w uzasadnieniu [niniejszych postanowień], a także czy w takiej sytuacji ów organizm zmodyfikowany genetycznie podlega — jeśli chodzi o środki nadzwyczajne, które mogą zostać zastosowane po wydaniu zezwolenia na wprowadzenie do obrotu — wyłącznie art. 34 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, czy też wprost przeciwnie takie środki mogą zostać podjęte przez państwo członkowskie na podstawie art. 23 dyrektywy i przepisów krajowych, które dokonują jego transpozycji?

- 2) Czy i w jakich okolicznościach — w przypadku, gdy środki nadzwyczajne mogą zostać zastosowane jedynie w ramach przepisów art. 34 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 — władze państwa członkowskiego mogą zastosować środek, taki jak zaskarżone zarządzenie⁽³⁾, celem opanowania ryzyka wskazanego w art. 53 rozporządzenia (WE) nr 178/2002⁽⁴⁾ lub w charakterze tymczasowych środków ochronnych, które mogą zostać podjęte przez państwo członkowskie na podstawie art. 54 tegoż rozporządzenia?
- 3) W przypadku, gdy władze państwa członkowskiego mogą podjąć działanie na podstawie art. 23 dyrektywy 2001/18/WE lub na podstawie art. 34 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 lub w oparciu o obie wspomniane podstawy prawne, skarga wymaga ustalenia, mając w szczególności na względzie zasadę ostrożności, jakie wymogi nakładają odpowiednio przepisy art. 23 dyrektywy, które uzależniają zastosowanie środków nadzwyczajnych, takich jak zawieszenie lub tymczasowy zakaz używania produktu, od warunku, że państwo członkowskie „ma uzasadnione podstawy, aby uważać, że GMO [...] stanowi ryzyko dla [...] środowiska naturalnego”, oraz przepisy art. 34 rozporządzenia, które uzależniają zastosowanie takiego środka od warunku, że „jest oczywiste, że produkt [...] najprawdopodobniej ni[esie] ze sobą istotne ryzyko dla [...] środowiska naturalnego”, w dziedzinie identyfikacji ryzyka, oszacowania prawdopodobieństwa jego wystąpienia oraz oceny charakteru jego skutków?

- (¹) Rozporządzenie (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Dz.U. L 268, s. 1).
- (²) Dyrektywa 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie i uchylająca dyrektywę Rady 90/220/EWG (Dz.U. L 106, s. 1).
- (³) Zarządzenie z dnia 5 grudnia 2007 r. w sprawie C-58/10; zarządzenie z dnia 7 lutego 2008 r., zmienione zarządzeniem z dnia 13 lutego 2008 r., w sprawach od C-59/10 do C-68/10.
- (⁴) Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. L 31, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal administratif (Luksemburg) w dniu 5 lutego 2010 r. — Brahim Samba Diouf przeciwko Ministre du Travail, de l'Emploi et de l'Immigration

(Sprawa C-69/10)

(2010/C 100/40)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal administratif

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Brahim Samba Diouf

Strona pozwana: Ministre du Travail, de l'Emploi et de l'Immigration

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 39 dyrektywy 2005/85/WE⁽¹⁾ należy interpretować w taki sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, takiemu jak to, które w Wielkim Księstwie Luksemburga zostało wprowadzone przez art. 20 ust. 5 zmienionej ustawy z dnia 5 maja 2006 r. o prawie azylu i uzupełniających formach ochrony, zgodnie z którym osobie ubiegającej się o azyl nie przysługuje środek odwoławczy do sądu od decyzji organu administracyjnego o rozstrzygnięciu w sprawie zasadności wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej w ramach procedury przyspieszonej?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej, czy ogólną zasadę prawa wspólnotowego stwierdzającą istnienie prawa do skutecznego środka odwoławczego, zainspirowaną przez art. 6 i 13 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności z dnia 4 listopada 1950 r., należy interpretować w taki sposób, że stoi ona na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, takiemu jak art. 20 ust. 5 zmienionej ustawy z dnia 5 maja 2006 r. o prawie azylu i uzupełniających formach ochrony, zgodnie z którym osobie ubiegającej się o azyl nie przysługuje środek odwoławczy do sądu od decyzji organu administracyjnego o rozstrzygnięciu w sprawie zasadności wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej w ramach procedury przyspieszonej?

- (¹) Dyrektywa Rady 2005/85/WE z dnia 1 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia minimalnych norm dotyczących procedur nadawania i cofania statusu uchodźcy w państwach członkowskich (Dz.U. L 326, s. 13).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corta Suprema di Cassazione (Włochy) w dniu 9 lutego 2010 r. — postępowanie karne przeciwko Marcello Costa

(Sprawa C-72/10)

(2010/C 100/41)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Corte Suprema di Cassazione